

ACC. N:R. 5136

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: E. Sundberg, Lund

Härad: Båva

Adress: Anders Nilsson

Socken: Lomma

Berättat av: Hjertager Jönsson 1845

Uppteckningsår: 1934

Född år 1892 Lomma

Uppteckningen rör Fiske.

4 sid.

Skriv endast på denna sida!

älvar. När jag var åtta år, så började jag dra ut.
Själva renen var 100 famnar lång och fullvuxna av 12
gavstena. På varje halv famn satt en stav, som var en
alm lång. På denna fanns en ålkröle n: r 2 med helling.
Man knogade utop 10-20 st. Lådorna lades. Kroarna
samlades på en spilt, en "stäck" elskäpp på 1/2 meter.
Som bete på kroarna använde man sek, till, korstagg (spilt).
Man lade "gamsone" i ett trög sand för att de ej skulle hansa
dj. Vid utläggningen på 10 famnar djup vatten lade
man renen i botten. Man hade valare i början och
stutet av dessa.

Knogadekrokar: Man tar knogaddor i val (^{"00"} fäsmät), i rensor
och hamnor, i givri örnledes. Dessa krokar lade ut
på samma sätt som ålkröarna. Reven såg ut på samma
sätt. En skillnad av emellertid, att de dess läggs
i nften, då det finnes en krostekiva på var tionde
Urok som spöte. Valare finnes även. Som bete har man till

Man plockade när som helst på dypt eller grunt vatten.
Det var beundransvärdt för att man gick på julleken men
afv. l. n. a. n. a. n. v. t. l. i. n. g.

Spjätte: Man har använt spjätte så länge på merins.

Ull sag ihadant ut då som nu, även om man hade ett
mindre antal taggar. Man hade endast fyra stycken, som
var försedda med lilltingar eller "hällskorn" i spetsen.
Ullan satte en på varje tagg, ibland fems två eller tre
sådana på varje. Det är här observeras, att spjättes använde
sitts blott är fiskare utan desto mera av bönder. Spjättes
spjättes satte på en spjättestake. Man fiskade med spjätte
endast om dagarna och om nätterna, varifrån blott var
obekvämliga.

5136

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vitlångsnöre. Som snöre har använts en mjög gammal
 Blyklumpen, som satt på linnan, var 3 tum lång. Tänden
 på snöret satt en ögla, som var lagd på en bom av stål-
 tråd, vardigen kopparsnål. Snörens var sex tum åt vardera
 hållet. Tänden på denna var fast en fura, som var
 $\frac{1}{2}$ alm lång och slutade med en ålkrök nr 2. Man
 fiskade bädd vintre och sommar på 10-14 fannars djup och
 låg de värst. Sub anlägg. Man var ute hela dagen för
 att i vintre fiskum, så drog man i snörel utpreparade gånge
 upp och ned. Lisharna skulle slå $\frac{1}{2}$ alm om botten.
 Man fisk på dessa både vitlång, tosk och slättor.
 Vad angår fågeln, som länge vitlångsnöre har använts
 hos oss, så vill jag framhålla, att det har fiskats med
 snöre i all min tid och detta har ju haft som en
 utseende som nu.

aldu

Glir: Även detta fästvedsoklag har använts så länge jag minns. Detta har alltid bestått av slater av jämn storlek som har tagits, en i vardera ändan, gjorda av jämnbrädd. Man fästade med glir en vägen och en kort, ibland även en smalle. Om vintern, då brukar frost falla, använde man y deure, då allen på denna tid låg i dröla på djupt vatten. Det var huvudsakligen så man fäst i deure.

Pill: Detta redskap använde mind far och han talade om att hans fader hade haft en sådan. Den såg ut som en som nu. Som deure använde man icke en brettstena utan en sådan av hampa, som man sjötr slog då den förs utöver sig, vilken så är lämplig. Man hade n: 12.

För använde man stann full hela pillen, då stannla fästene särskilt loka fästes full sig. Man måste hålla den 3-4 tim över bottnen. Kommer det där en "lyngs" eller ett helt fästestom, så är det lämpligt att hålla den ett par timmar över bottnen, tills fästet huggen efter den